

Posłaniec św. Brunona

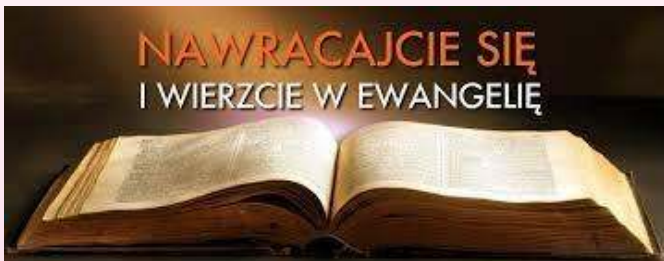
Nr 175

22 lutego 2015

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Wielki Post

Środa Popielcowa rozpoczyna okres czterdziestodniowego przygotowania do największej chrześcijańskiej uroczystości - Świąt Paschalnych. Wielki Post, bo tak nazywa się ten okres, trwa do początku liturgii Mszy Wieczery Pańskiej sprawowanej w Wielki Czwartek.

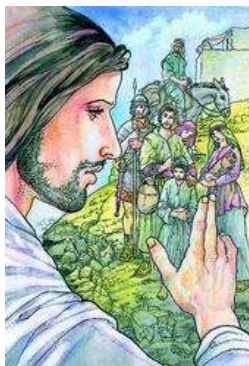
Już w II wieku, dla lepszego przygotowania do przeżycia Świąt Paschalnych, dodano dwa dni postu przed tym świętem. Wspomina o tym Tertulian (+ ok. 240). Św. Ireneusz (+ ok. 202) pisze, że za jego czasów zwyczaj ten istniał również w Galii: ku czci 40-dniowego postu Pana Jezusa był nakazany post 40-godzinny (obowiązywał zatem w Wielki Piątek i w Wielką Sobotę). W wieku III poszczono już cały tydzień. Wreszcie na początku wieku IV wprowadzono post 40-dniowy na pamiątkę postu Jezusa Chrystusa. Po raz pierwszy wspomina o tym św. Atanazy z Aleksandrii w liście pasterskim z okazji Wielkanocy z 334 r. Chodziło o to, aby jak najlepiej przygotować wiernych do świąt wielkanocnych.

Według świadectwa Aegerii (w. IV) post 40-dniowy był powszechnie znany. Potwierdza to także św. Cyryl Jerozolimski, kiedy pisze w swoich katechezach o 40 dniach pokuty. Na Wschodzie jednak Wielki Post obchodzono przez 8 tygodni, a to dlatego, że soboty i niedziele były wolne od postu. Chodziło więc o uzupełnienie pełnych 40 dni postu. W wieku VI w Rzymie post rozpoczynał się 6 tygodni przed Wielkanocą. Jednak po odliczeniu niedzieli, w które nigdy nie poszczono, post trwał właściwie tylko 36 dni. Dlatego w wieku VII dodano brakujące dni i wyznaczono jako początek Wielkiego Postu Środę Popielcową. Ostatecznie środa jako początek Wielkiego Postu weszła na stałe do tradycji rzymskiego kościoła w 1570 roku. Od św. Grzegorza I Wielkiego (+ 604) datuje się powstanie "przedpościa". Na trzy tygodnie przed Wielkim Postem wprowadzał Kościół fioletową, pokutną barwę szat liturgicznych, z modlitw i śpiewów usuwano radosne Alleluja, do roku zaś 1248 w tym czasie obowiązywał również post, chociaż w formie złączonej.

Ewangelia wg Św. Marka (Mk 1, 12-15).

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś Mu usługiwali.

Po uwięzieniu Jana przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię».

* * * * *

CZTERDZIESTODNIOWY CZAS ŁASKI

Pan Bóg, za pośrednictwem Kościoła, ofiarowuje nam szczególnie czas 40 dni dla odnowy naszego życia duchowego i przygotowania się do przeżywania Świąt Wielkiej Nocy.

1. Przykład Chrystusa. Zanim Pan Jezus wezwał swoich słuchaczy do nawrócenia i wiary w Dobrą Nowinę o zbawieniu, modlił się i pościł przez 40 dni. Przywołane przez św. Marka dobrowolne, długotrwałe osamotnienie Chrystusa w ekstremalnie trudnych warunkach, a zarazem Jego zwycięska walka z atakami szatana jest dla nas wzorem, jak winniśmy przygotowywać się do podjęcia ważnych decyzji, koniecznych działań i trudnych wyborów.

2. Wezwanie Jezusa. Jesteśmy tylko słabymi ludźmi podatnymi na przeróżne ograniczenia i uwodzenia ze strony kłamcy, który nie omieszkał kusić nawet samego Boga-Człowieka. Chrystus, prowadząc nas na pustynię, pragnie, byśmy rozpoznali, ile w nas pychy oraz liczenia na samych siebie. Jezus chce, żebyśmy, oczyściwszy nasze dusze, nauczyli się wybierać wskazywaną przez Niego drogę – wyrzeczeń, umartwień, pokory, przewyższania złych skłonności, odrzucania łatwych pokus, byśmy, usuwając ludzką zarozumiałość, oziębłość i pychę, na nowo nawiązali przyjaźń i odnowili wspólnotę z Bogiem i drugim człowiekiem.

3. Nasza odpowiedź. Dobrowolne ogołocenie się z wielu dozwolonych rzeczy otwiera nasze oczy i serca na prawdę, że Jezus jest bardzo blisko i dopomoże nam w chwilach pokus, trzeba tylko za psalmistą wołać: „Daj mi poznać drogi Twoje, Panie”.

* * * * *

„Rosnąca liczba osób zepchniętych na margines i tych, które żyją w wielkiej niepewności, jest dla nas wyzwaniem i wołaniem o fałę solidarności, by dać im materialne i duchowe wsparcie, jakiego potrzebują. Jednocześnie my sami możemy wiele otrzymać od biednych, których spotykamy i wspieramy. Stawiając czoło trudnościom, są oni niejednokrotnie świadkami tego, co istotne, wartości rodzinnych; potrafią dzielić się z biedniejszymi od siebie i czerpać z tego radość, co mogłem zobaczyć także w czasie mej niedawnej podróży apostołskiej do Azji. Obojętność i egoizm wciąż się czają. Zwrócenie uwagi na najuboższych ubogaca nas, ustawiając nas na drodze pokory i prawdy. Św. Paweł pisał do Koryntian: «Cóż masz, czego byś nie otrzymał?» (1 Kor 4, 7). Ich obecność jest przypomnieniem naszemu społeczeństwu o kruchości życia, zależności od Boga i od braci”.

papież Franciszek

Wielki Post (c.d.)

We wspomnianym 1248 roku papież Innocenty IV skrócił Wielki Post, wyznaczając go od Środy Popielcowej. Przedpoście było więc rodzajem przedśionka, wprowadzającego w nastrój Wielkiego Postu. Reforma liturgiczna ostatnich lat Przedpoście zniósła. W Polsce Wielki Post zachowywano wraz z Przedpościem (łącznie 70 dni) jeszcze w niektórych stronach w wieku XVIII, a nawet XIX. W niedzielę post nie obowiązywał i dotąd nigdy nie obowiązuje - każda niedziela bowiem ma charakter uroczystości.

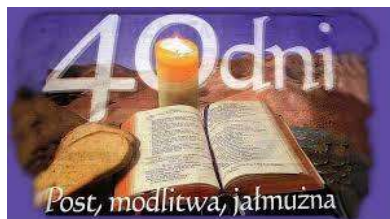
Sam zwyczaj posypywania głów popiołem na znak żałoby i pokuty, celebrowany w Środę Popielcową, znany jest w wielu kulturach i tradycjach, m.in.. w starożytnym Egipcie, u Arabów i w Grecji. W liturgii pojawił się on w VIII w. Pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W 1091 r. papież Urban II wprowadził ten zwyczaj jako obowiązujący w całym Kościele. W tym też czasie ustalono, że popiół do posypywania głów wiernych ma pochodzić z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku.

W Środę Popielcową - zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego - obowiązuje wstrzeźliwość od pokarmów mięsnych i post ścisły (trzy posiłki w ciągu dnia, w tym tylko jeden - do syta). Prawem o wstrzeźliwości są związani wszyscy powyżej 14. roku życia, a prawem o poście - osoby pełnoletnie do rozpoczęcia 60. roku życia. Prawo kanoniczne nie nakłada na wiernych natomiast obowiązku uczestniczenia w tym dniu w Eucharystii (choć jest to powszechną praktyką, z której nie powinno się rezygnować bez ważnej przyczyny).

W całym Kościele w Wielkim Poście odbywały się nauki, które dawał kandydatom do przyjęcia Chrztu świętego sam miejscowy biskup. On także przeprowadzał końcowy egzamin i uroczystie udzielał tego sakramentu w noc wielkanocną przed świtem pamiętki Zmartwychwstania Pańskiego wobec całej wspólnoty kościelnej. Do dziś zaleca się, by chrzest osób dorosłych odbywał się właśnie w Wigilię Paschalną i był poprzedzony tzw. skrutyniami, odbywającymi się na przestrzeni Wielkiego Postu.

W okresie Wielkiego Postu, który jest czasem pokuty i nawrócenia, Kościół, przypominając słowa Jezusa, proponuje trzy drogi przybliżania się do Boga: post, jałmużnę i modlitwę. Liturgia tego okresu jest dość wyciszona. Dominującym kolorem szat liturgicznych jest fiolet. Z obrzędów Mszy świętej znika uroczysty hymn "Chwała na wysokości Bogu" (śpiewany jedynie

w czasie przypadających w Wielkim Poście uroczystości, np. św. Józefa - 19 marca, czy Zwiastowania Pańskiego - 25 marca) oraz radosna akklamacja "Alleluja" (nawet w uroczystości i święta) śpiewana przed odczytaniem fragmentu Ewangelii (zastępuje ją akklamacja "Chwała Tobie, Królu wieków" albo "Chwała Tobie, Słowo Boże"). Zakazane jest przyozdabianie ołtarza kwiatami, zaś gra na instrumentach muzycznych dozwolona jest tylko w celu podtrzymania śpiewu. Z rzadka także odzywiają się dzwony. Jedynym wyjątkiem od tych ostatnich zastrzeżeń jest IV Niedziela Wielkiego Postu, zwana Niedzielą Laetare (łac. "Wesel się"). W okresie Wielkiego Postu zabroniony jest udział w zabawach. Organizuje się także zwykle kilkudniowe rekolekcje, które mają pomóc w dobrym przeżyciu tego czasu.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś – pierwsza niedziela Wielkiego Postu. Ma ona charakter chrzcielny, pokutny i pasyjny. W okresie Wielkiego Postu katechumeni przygotowują się do przyjęcia sakramentu chrztu świętego. Natomiast my przez pokutę, uczestnictwo w Eucharystii, nabożeństwach pasyjnych i rekolekcjach przygotowujemy się do odnowienia obietnicy chrztu świętego w Wigilię Paschalną. Charakter pasyjny tego okresu uwypuklają ostatnie dwa tygodnie Wielkiego Postu oraz nabożeństwa drogi krzyżowej i gorzkich żali, odprawiane od początku tego okresu.

2. Dziś kończą się rozpoczęte w Środę Popielcową kwartalne dni modlitw o ducha pokuty, ale czas pokuty Kościoła trwa nadal. Przypomnijmy sobie w tym miejscu przepisy Kościoła dotyczące dni pokuty i praktyk pokutnych:

- wszyscy wierni, każdy na swój sposób, obowiązani są na podstawie prawa Bożego czynić pokutę. Żeby jednak wszyscy przez wspólne zachowanie pokuty złączyli się między sobą, zostają nakazane dni pokuty, w które wierni powinni modlić się w sposób szczególny, wykonywać uczynki pobożności i miłości, podejmować akty umartwienia siebie przez wierniejsze wypełnianie własnych obowiązków, zwłaszcza zachowywać post i wstrzemięźliwość;
- w Kościele dniami i okresami pokuty są poszczególne piątki całego roku i czas Wielkiego Postu. W okresie Wielkiego Postu katolik nie powinien brać udziału w hucznej zabawie ani jej urządzać. Wstrzemięźliwość od spożywania mięsa należy zachowywać we wszystkie piątki całego roku, chyba że w danym dniu przypada uroczystość. Natomiast wstrzemięźliwość i post obowiązują w Środę Popielcową oraz w Wielki Piątek;
- Prawem o wstrzemięźliwości są związane osoby, które ukończyły 14. rok życia aż do śmierci, prawem zaś o poście są związane wszystkie osoby pełnoletnie, czyli te, które ukończyły 18. rok życia aż do rozpoczęcia 60. roku życia;
- dla słusznej przyczyny ksiądz proboszcz może dyspensować od obowiązku zachowania pokuty lub wstrzemięźliwości od spożywania mięsa, albo dokonać zamiany tego obowiązku na inne uczynki pobożne. Trzeba się jednak zwrócić do niego w tej sprawie osobiście.

Władze kościelne nie zwykły udzielać dyspensy na Środę Popielcową i Wielki Piątek.

3. W dniach 27 lutego – 1 marca w Centrum Kultury przy Szkołach Katolickich w Łomży odbędą się rekolekcje Ewangelizacyjne pt. „Koszula, studnia i sny – proste rozwiązania trudnych sytuacji”. Rekolekcje przeprowadzi ks. Krzysztof Kralka SAC i klerycy Wyższego Seminarium Duchownego w Łomży. Więcej informacji na temat całych rekolekcji na stronie: www.ksm-lomza.pl

W ramach tych rekolekcji - w sobotę 28 lutego o godz. 18⁰⁰ – w naszym kościele odbędzie się Msza św. z modlitwą o uzdrowienie. – zapraszamy!

4. W przyszłą niedzielę po Mszy św. o godz. 9⁰⁰ – spotkanie założycielskie Akcji Katolickiej – zapraszamy wszystkich chętnych.

5. Ofiary na tacę w przyszłą niedzielę przeznaczone będą na Wyższe Seminarium Duchowne w Łomży.

Wasz Proboszcz

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymско - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl